

kot zastopnika onega odbora, ki se je prvi lotil te naprave, gospé Leopoldine Hoppe, prednice usmiljenih sester, gosp. Fr. Potočnika, naprošenega nadzornika te stavbe, gosp. dr. Jan. Bleiweisa kot referenta v zdravstvenih zadevah v deželni odbor, in gosp. Mat. Hočevarja, župnika Št. Peterske fare, v kateri bo ta dobrodelna naprava stala. Poslopje z dvema nadstropjema bo zunaj imelo ličen obraz in razen nekaterih večih soban, razen kapelice, mrlišnice itd. 22 večih ali manjših sob, v katerih bo imelo kakih 80 bolehnih ljudi prostora; te hiše se pa drži tudi kake 3 orale velik prostor za vrt in druge potrebščine. Do zime bo vse poslopje pod streho; prihodnje poletje bo vse tako dodelano, da se bode mogla ta hiša izročiti blagemu namenu. Bog daj srečo tej deželi naši tako potrebni napravi in jej dodeli še mnogo radodarnih prijateljev in prijatic za vspešno vzdržanje njeno!

— (Deželna komisija za konjerejo) je 19. dne t. m. pri ogledovanju žebcev plemenjakov sklenila c. k. ministerstvu za kmetijstvo nasvetovati, naj se odstranita žebca „Sacromoso“ in pa „Slovenec“, ki nista za pleme več ugodna. Ob enem se pa ministerstvu naznani želja, da bi se tudi malovredni žebec „Buccaneer“ odstranil, akoravno se mu plodnost ne more še odreči.

— Pripoveduje se nam, da, kakor strela iz jasnega neba je došel tako imenovani „blauer Bogen“ okrajnemu glavarju v Litiji gosp. Pajku in pa okrajnemu glavarju Ljubljanskemu pl. Schiwitzhofenu, katera nehoté morata v pokoj, čeravno bi bila rada doslužila svojih 40 let. Ker pa — se ve da! — je Avstrija naša tako „bogata“, da jej ni treba gledati na prihranitev več tisoč forintov, in ker v očigled prihodnjih volitev za deželni zbor Kranjski je treba „energičnih“ okrajnih poglavarjev a la Vestenek, zato sta se ona dva morala umakniti. Imenovanje njunih namestnikov bo, kakor pri glasovitih volitvah za kupčijsko zbornico, še le prav ilustriralo, kaj namerava naš sedanji c. k. deželni predsednik, da po „Pressinih“ besedah „der Friede wiederkehre und Ruhe werde im arg zerrütteten Kronlande Krain“!!

— Dr. V. Klun je 15. dne t. m. umrl v Karlovih varih na Českem, kjer je za zdravja voljo bival. Iz ustavoverskih časnikov, ki so prinesli odlomke njegovega življenjepisa, razvidimo, da je zadnji čas zopet na Dunaji bival, kamor se je iz Švice preselil, ki je bila domovina sopruga njegove in kjer je on imel majhno posestvo, kateremu je imé dal Vinkomir. Imé to bode marsikom zastavica, nam pa ni, ki smo ranjcega skozi in skozi poznali. Dr. Klun je bil vsake sorte v svojem življenji; kedar se je kazal „iskrenega Slovenca“, podpisal se ni „Vincenci Fereri Klun“, ampak „Vinko Klun“, in odtodi je imenoval posestvo svoje Vinkomir, spomnivši se zopet, da le slovenski obraz mu je pomagal leta 1867 v deželni zbor, iz tega v državni zbor Dunajski, k službi „hofratha“, k zdatni penziji in nekolikošnemu premoženju, s katerim si je v Švici „Vinkomir“ kupil. Requiescat in pace! Vsaj dr. Klun ni bil prvi in ne zadnji, ki je Slovence za nos vodil.

— Advokat dr. Rudolf je umrl 19. dne t. m.

— (Izlet „Sokola“) na Dobrovo in v Švico, ki zarad dežja ni mogel biti preteklo nedeljo, bode prihodnjo nedeljo 25. t. m. popoldne ob 2. uri. Program ostane, kakor je bil odločen. Odbor „Sokola“

— (Beseda) v čitalnici na korist kapelnika g. A. Stöckl-na bode drugo nedeljo 1. avgusta t. l. Program priobčimo prihodnjič.

Novičar iz domačih in ptujih dežel.

Iz Dunaja. — Obravnave colne in kupčijske zveze med Avstrijskimi in Ogerskimi deželami so začasno prestale; obojni ministri si nabirajo novega gradiva za svoje stališče. Magjari hočejo od naših vžitinskih davkov imeti 3 milijone gold., drugače nam žugajo Ogersko mejo zapreti in colnino pobirati. Čez 8 dni gredó Magjarski ministri zopet na Dunaj, da nadaljujejo gori imenovane obravnave. Ali jih bodo pa tudi dognali ali ne brez ministerske krize, se še ne vé.

— Ministri Auersperg, De Pretis in Unger gredó na odpust. Lasser, ki se je ravno vrnil, bo prevzel ta čas predsedništvo in finančno ministerstvo.

Česko. — Iz Prage se poroča, da Prusi po Českem neprenehoma nakupujejo konje; ni ga dneva, da ne bi gnali po 40 do 100 konj, ki so za pota po gorah pripravni, čez mejo. Do zdaj jih je boje že čez 8000 odšlo na Prusko.

Ogersko. — Volitve so za narode nemagjarske jako slabo se izvršile. Slovaki nimajo nobenega narodnega poslanca; Srbi so hudo propadli zoper Nemce in Magjare; od 8 sedežev ohranili so samo 2. Celó slavni Miletić je propadel.

V Bosni in Ercegovini je punt; v Ercegovini so kristijani od Turkov stiskani Avstrijsko zastavo povzdignili. To ni čuda v deželah, kjer kakor pred 300 leti tako tudi danes ne velja pravica človeštva, ampak le sila Turka. Pod Turško vlado zdihajoči Slovani želijo po takem pridružiti se Slovanom Avstrijskim, ki takraj kakor unkraj Litave tudi hrepenijo po ravnopravnosti, katere jim na eni strani ne privoši Nemeč, na drugi ne Magjar. V zatiranji ubogih krščanskih kmetov se posebno odlikuje divji in kruti Derviš-paša, zato so prijeli ubogi kristijani za orožje, le da bi si življenje ohranili, ker nimajo ničesar več, kar bi požrešnemu turčinu dali. Ta upor ne veljá tedaj toliko sultanu, ko divjemu Derviš-paši. Ta pa plamen le neti, ker je poslal oddelek vojakov po bližnjih selih s poveljem, ubiti vsacega, ki bi se predrznil zunaj doma kričati. Ta vojaška druhal, malo disciplinirana, pa še bolj divjá, kakor jej je ukazano. Morí celó ženske in utaplja deco v vodi. Spoštovanemu in zeló zasluženemu Tripku Puhvalu so odsekali Turki roke. Vsega tega pa evropska diplomacija ne vidi! — Davki, katere morajo ubogi kmetje (raja) plačevati, so res grozni. Ne le, da plačujejo osmino ali celó petino od vseh pridelkov, morajo zdaj, ko nič več nimajo in ne pridelajo, plačevati še davek od glave (po 20 kr.); tisti, ki nimajo nič drugega nego sekiro, matiko in deset prstov, morajo vendar od svoje „obrtnije“ plačevati po 1 gld. 70 kr. do 7 gld. 70 kr. Vrh tega se pobira od vsake možke glave od 12. do 20. leta po 1 gold. 20 kr. To je po ukazu, al kdo se drži ukaza! Uradniki deró in deró, dokler morejo, ker jim nihče na prste ne gleda, tako da pobirajo stoteri davek. — Begunov, ki prihajajo na Dalmatinsko, je čedalje več. Dalmatinci jih po moči podpirajo in so ustanovili zato posebne dobrodejne odseke. Zadnji čas je, da se vlade evropske potegnejo za te reveže.

10. zapisnik doneskov za dr. Costov spominek, za katerega so darovali

gospodje: L. G., župnik 2 gold., L. G., kaplan 1 gld., Anton Žgur, kaplan na Raki 2 gold., Janez Rozman 2 gold., Josip Škarbina 1 gold., Rudolf Milic, tiskar v Ljubljani 1 gld., Fr. Povše, profesor v Gorici 3 gld., Fr. Kuralt, profesor v Gorici 3 gld., Janez Nep. Stres, vikar, 1 gold. And. Brus, blagajnik.